[1]भयम्-वृकभयम्, भापः-भीषः-भायः, बिभीषः, बेभीयः;
भेतुम्, भापयितुम्-भीषयितुम्-भाययितुम्, बिभीषितुम्, बेभीयितुम्;
भीतिः, वृकभीतिः, [2]भीः, भापना-भीषणा-भायना, [3]भीषा-[A]जातभीषा,
बिभीषा, बेभीया;
— भापनम्-भीषणम्-भायनम्, बिभीषणम्, बेभीयनम्;
भीत्वा, भापयित्वा-भीषयित्वा-भाययित्वा, बिभीषित्वा, बेभीयित्वा;
प्रभीय, प्रभाप्य-प्रभीष्य-प्रभाय्य, प्रबिभीष्य, प्रबेभीय्य;
भायम् २, } भापम् २-भीषम् २-भायम् २, } बिभीषम् २, }
भीत्वा २, } भापयित्वा २-भीषयित्वा २-भाययित्वा २, } बिभीषित्वा २, }
बेभीयम् २; }
बेभीयित्वा २; }

[4]भेकः, [5]भयानकः, [6]भीमः-भीष्मः।

(1162) "भुज पालनाभ्यवहारयोः"

(VII-रुधादिः-1454. सक. अनि. पर.) अभ्यवहारः=भोजनम्।

'भुजेद् भुनक्ति भुंक्ते स्युः, कौटिल्ये पालनेऽदने।' (श्लो. 65) इति देवः।

---

1. 'अज्विधौ-भयादीनामुपसंख्यानम्, नपुंसके क्तादिनिवृत्त्यर्थम्' (वा. 3-3-56) इति वचनादत्र 'एरच्' (3-3-56) इति भावेऽच्प्रत्ययः। अच्प्रत्ययान्तस्य पुंलिङ्गत्वं तु प्रायिकम्। अतोऽत्र नपुंसकत्वम्। वार्तिकेऽत्र 'क्तादिनिवृत्त्यर्थम्' इत्युक्तत्वात् नपुंसके भावे विहितः ल्युट्प्रत्ययोऽप्यस्य धातोर्नेति ज्ञेयम्। वृकभयम् इत्यत्र 'पञ्चमी भयेन' (2-1-37) इति समासः।
2. स्त्रियां भावे सम्पदादित्वात् (वा. 3-3-94) क्विप्।
3. हेतुमण्ण्यन्तात् बाहुलकेन 'अ प्रत्ययात्' (3-3-102) इत्यकारप्रत्ययः, युजपवादः।
4. 'इण्भीका—' (द. उ. 3-21) इति कन्प्रत्यये रूपमेवम्। बिभेतीति भेकः।
5. 'आनकः शीङ्भियः' (द. उ. 3-26) इत्यानकप्रत्ययः। बिभेति तस्मादिति भयानकः=भीषणः। 'भीमादयोऽपादाने' (3-4-74) इति अपादानेऽयं प्रत्ययः।
6. 'भियः षुग् वा' (द. उ. 7-35) इति मक्प्रत्ययः, पक्षे षुगागमश्च। बिभेत्यस्माज्जन इति भीमः, भीष्मो वा। 'भीमादयोऽपादाने' (3-4-74) इत्यपादानेऽयं प्रत्ययो ज्ञेयः।

A. 'जगत्पतौ पश्यति जातभीषा प्रायस्तदालिङ्गनमभ्यनैषीत्॥' या. अ. 13-57.